

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **JUDr. Ing. D. Ď., nar. X., bytom M.**, právne zast. JUDr. J. H. advokátom, so sídlom L., proti odporcovi **JUDr. J. J. N.**, správca konkurznej podstaty úpadcu Ž., A. spol. s r. o., so sídlom Š., IČO: X., **o zaplatenie sumy 4 489,50 Eur (135 250,-- Sk)**, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. mája 2010 , č. k. 67 Cbi 346/00-203, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. mája 2010, č. k. 67 Cbi 346/00-203 **m e n í** tak, že navrhovateľovi priznáva oslobodenie od súdnych poplatkov.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením nepriznal navrhovateľovi oslobodenie od súdneho poplatku.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že na základe návrhu navrhovateľa uznesením zo dňa 13. 1. 2006 pripustil zmenu návrhu – jeho rozšírenie na zaplatenie sumy 135 250,-- Sk s príslušenstvom. Následne uznesením zo dňa 09. 10. 2006 navrhovateľovi uložil povinnosť, aby v lehote 10 dní od jeho doručenia zaplatil za rozšírený návrh súdny poplatok v sume 6 260,-- Sk. O odvolaní navrhovateľa proti tomuto uzneseniu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesením zo dňa 12. 02. 2007, č. k. 6 Obo 282/2006-160, ktorým napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. O dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu odvolacieho súdu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uznesením zo dňa 28. 05. 2009, č. k. 1 Obdo V 31/2007-169 tak, že dovolanie navrhovateľa odmietol.

Ďalej uviedol, že podaním zo dňa 05. 10. 2009 navrhovateľ požiadal súd o oslobodenie od súdnych poplatkov podľa ust. § 138 ods. 1 O. s. p. s poukazom na to, že v prejednávanej veci nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie práva a tiež s poukazom na jeho majetkové pomery, ktoré mu neumožňujú úhradu súdnych poplatkov, keďže poberá starobný dôchodok v Českej republike a na Slovensku cca v sume 450,-- € mesačne, finančné prostriedky, ktoré mu nepostačujú ani na bežný život. Vlastní osobné motorové vozidlo, r. výroby 1991, ktoré je značne opotrebované, avšak vzhľadom na jeho zlý zdravotný stav je pre neho potrebné na presuny.

Po preskúmaní majetkových pomerov navrhovateľa súd prvého stupňa zistil, že tento je vlastníkom pozemkov o výmere 290 m², vlastníkom osobného motorového vozidla, teda navrhovateľ nie je celkom nemajetný. Súd prvého stupňa preto dospel k záveru, že majetkové pomery navrhovateľa neodôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov podľa ust. § 138 ods. 1 O. s. p., z dôvodu ktorého navrhovateľovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. V závere odôvodnenia uznesenia súd poukázal na to, že vzhľadom na nezákonné vydanie uznesenia o vyrubení súdneho poplatku za rozšírený návrh v sume 6 260,-- Sk, súd nebude tento súdny poplatok vymáhať.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a priznal mu oslobodenie od súdnych poplatkov. Uviedol, že dňa 05. 10. 2009 podal na súde návrh na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov podľa ust. § 138 ods. 1 O. s. p., ktorý následne doplnil podaním zo dňa 14. 05. 2010, ku ktorému pripojil súdom požadované dôkazy, a to potvrdenie o jeho majetkových pomeroch, doklady preukazujúce výšku starobného dôchodku v Slovenskej republike a Českej republike, fotokópiu preukazu ZŤP z dôvodu zdravotných problémov a potvrdenie Katastrálneho úradu v H., že nevlastní žiadny nehnuteľný majetok. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvého stupňa, že jeho majetkové pomery neodôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Poukázal na to, že nemá žiadne voľne disponibilné peniaze na zaplatenie súdneho poplatku. Osobné motorové vozidlo, ktoré používa, bolo vyrobené v roku 1991, nemá žiadnu hodnotu, iba ak mínusovú hodnotu (náklady za odvoz na šrotovisko). Pozemok o výmere 290 m² mu bol vrátený práve na základe rozhodnutí súdov, je nepredajný pre nízku hodnotu, naviac, patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len "BSM"). Poukázal tiež na to, že súd

prvého stupňa v odôvodnení uznesenia nevysvetlil, čo znamená byť „celkom nemajetný“, pričom ani v zákone sa nikde neuvádza, že „niekto môže byť celkom nemajetný“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Podľa ust. § 138 ods. 1 O. s. p. na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Vyššie citované ustanovenie O. s. p. upravuje oslobodenie od súdnych poplatkov, o ktorom rozhoduje súd na základe návrhu účastníka, ktorý je súdu povinný vierohodným spôsobom preukázať, že v jeho prípade sú v zmysle ust. § 138 ods. 1 O. s. p. splnené podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov. Pri rozhodovaní o oslobodení od súdnych poplatkov súd prihliada nielen k majetkovým a sociálnym pomerom navrhovateľa (žiadateľa), ale tiež k výške súdneho poplatku, k nákladom, ktoré si pravdepodobne vyžiada dokazovanie, k povahe uplatňovaného nároku a podobne. Rozhodnutie súdu musí zodpovedať tomu, aby účastníkovi nebolo len pre jeho majetkové a sociálne pomery znemožnené uplatnenie alebo bránenie jeho práva v súdnom konaní.

Zo skutočností, ktoré navrhovateľ uviedol v návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov, ako aj z navrhovateľom predložených dokladov odvolací súd zistil, že navrhovateľ je poberateľom starobného dôchodku v Českej republike a v Slovenskej republike cca v sume 450,- €, ktorý slúži na krytie bežných výdavkov navrhovateľa na stravu, bývanie a lieky, keďže navrhovateľ je osobou zdravotne ťažko postihnutou (po 2 operáciách hrubého čreva, po 3 infarktoch myokardu a operácii chrbtice) a okrem ojazdeného osobného motorového vozidla, ktoré potrebuje na prepravu (napr. do nemocnice) a pozemku vo výmere 290 m² v kat. území M., ktorý mu bol vrátený na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 06. 10. 1998, č. k. 27 S 15/98 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. M-Sždov 2/99 a rozhodnutím Krajského katastrálneho úradu v B. č.

k. Katastr-5-29-2/98-LK a ktorý patrí do BSM, pričom podľa tvrdenia navrhovateľa je nepredajný z dôvodu, že je na ňom postavená trafostanica pre celú rekreačnú oblasť v H., navrhovateľ nemá k dispozícii žiadne finančné prostriedky alebo hnutel'ný, resp. nehnuteľný majetok, scudzením ktorého by mohol získať finančné prostriedky za účelom úhrady súdnych poplatkov, prípadne preddavkov na trovy dôkazov. Po preskúmaní veci odvolací súd preto dospel k záveru, že pomery navrhovateľa nasvedčujú existencii takých nepriaznivých majetkových a sociálnych pomerov u navrhovateľa, ktoré odôvodňujú priznať mu oslobodenie od súdnych poplatkov podľa ust. § 138 ods. 1 O. s. p. S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 220 O. s. p. zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa tak, že podľa ust. § 138 ods. 1 O. s. p. navrhovateľovi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov.

Pokiaľ by sa v priebehu konania podstatným spôsobom zmenili majetkové pomery u navrhovateľa, tak podľa ust. § 138 ods. 2 O. s. p. súd môže kedykoľvek počas konania priznané oslobodenie navrhovateľovi odňať, a to aj so spätnou účinnosťou.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 11. novembra 2010

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová